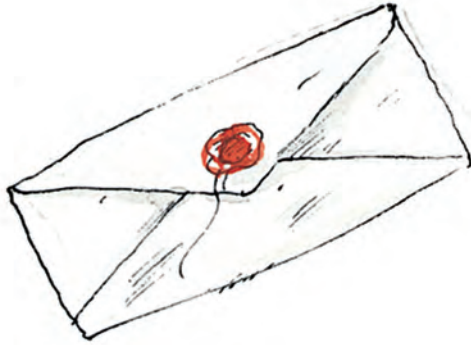

Розділ 1

Різдвяний лист

— Хіба справжнє Різдво буває без подарунків? — пробурмотіла Джо Марч, лежачи на килимку.

— Ненавиджу бідність, — зітхнула її сестра Мег, роздивляючись свою стареньку сукню.

— Я теж, — засопіла Емі, наймолодша сестра, яка задивлялася у вікно на перехожих. — Гадаю, несправедливо, коли одні дівчата мають багато гарненьких речей, тоді як інші — нічого.

— Принаймні ми маємо батька й матір, а ще — одна одну, — озвалася ще одна сестра, Бет.

Маленькі жінки

— Немає в нас батька, — заперечила Джо, підсуваючись до канапи. — Але це ж ненадовго...

«Може й назавжди», — подумала кожна, згадуючи про батька, який воював далеко від рідної домівки.

— У всякому разі мама сказала, що у нас не має бути подарунків цього Різдва, — повідомила Мег. — Вона вважає, що неправильно витратити гроші на розваги, коли наші чоловіки страждають на війні.

У свої шістнадцять найстарша Мег щосили намагалася розмірковувати по-дорослому, та в неї не завжди це виходило.

— Я впевнена, що мама не хотіла б, щоб ми віддавали всі свої заощадження, — мовила Джо. — Кожна з нас має по долару. Ми б могли витратити ці гроші собі на подарунки. От я куплю книжку.

Маленькі жінки

— А я — паперу для малювання, — вирішила Емі.

Бет заграла на старому піаніно, перескакуючи через ті частини, де бракувало клавіш.

— Нове піаніно надто дорого коштує, — прошепотіла вона, — та мені б так хотілося більше музики.

— Ми заслуговуємо на веселощі, — додала Джо. — Я щодня потерпаю, доглядаючи за двоюрідною бабусею Марч з її старечими вибриками.

Маленькі жінки

— Немає гіршої роботи, ніж учити тих розпещених дітей, — покаржилася Мег. — Це погано, що мені доводиться працювати.

— А мені ще гірше, — втрутилася Емі. — Всі дівчата в школі сміються з мене через залатаний одяг.

Бет взулася в старенькі мамині капці, щоб зігрітися біля каміна. Вони були геть здіявлені.

— А нумо нічого собі не купувати, — запропонувала вона. — Натомість купімо краще подарунків мамі.

Адже вона так тяжко працює.

Джо аж стрепенулася:

— Оце вже ліпша ідея.

Завтра ж підемо по крамниціях.

Підхопивши Бет, вона затанцювала кімнатою.

Мег та Емі весело заплескали їм у долоні. Коли дівчата знесилились і впали на канапу, з передпокою почулося, як відчиняються вхідні двері. Додому повернулася мати.

— Я дуже рада, що ви не сумуєте, — сказала вона, — Пробачте, що так пізно. Виявилось багато роботи, потрібно було відправляти нашим воїнам харчі та одяг. Та маю для вас сюрприз — листа від батька!

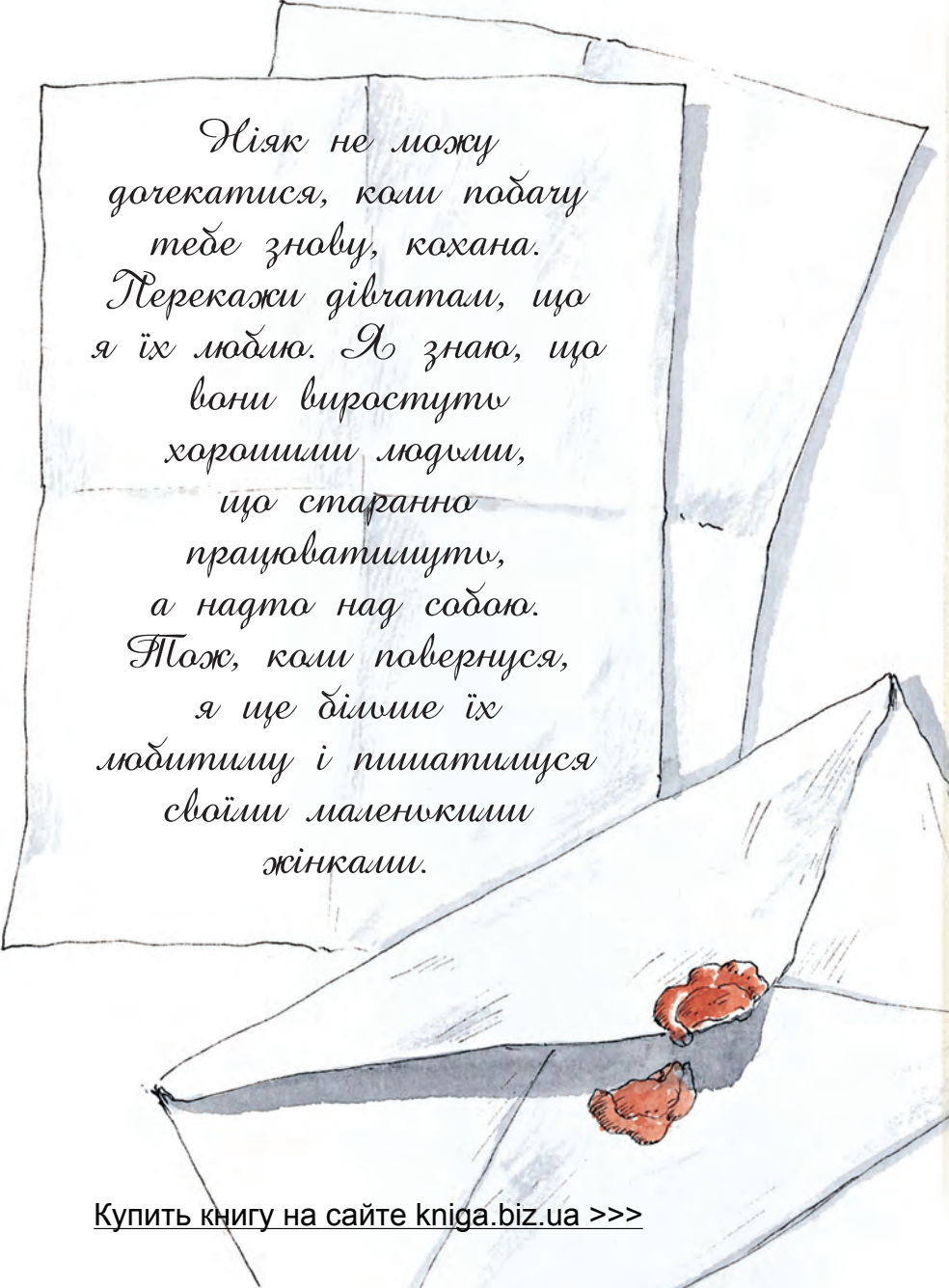

Дівчата з хвилюванням підійшли ближче. Мати сіла в широке крісло біля каміна, а дочки зібралися навколо неї. Джо примостилася біля материних ніг і підперла підборіддя рукою.

Маленькі жінки

Батьків лист виявився жвавим і сповненим надії.

Ніяк не можу
дочекатися, коли побачу
тебе знову, кохана.
Перекажи дівчатам, що
я їх люблю. Я знаю, що
вони виростуть
хорошими людьми,
що старанно
працюватимуть,
а надто над собою.
Тож, коли повернуся,
я ще більше їх
любитиму і пишатимуся
своїми маленькими
жінками.